

PARAULA I VIDA

Gràcies per la «germanor» de tots

En aquest diumenge celebrem el «**Dia de l'Església diocesana**», o «**Diada de Germanor**», bella expressió per a indicar que entre tots sostenim les necessitats de tota la comunitat eclesial. Hem de prendre major consciència que cal donar un suport just i suficient a les activitats pastorals que l'Església desenvolupa, i això reclama pregària, és clar, informació i interès, certament, però també aportació del que podem fer personalment per la comunitat, i també una part econòmica, sostenint el que es va realitzant com a Diòcesi. Els rendiments dels béns propis de l'Església, l'aportació de les parròquies, el percentatge de l'IRPF que ve de la declaració de la renda a través del Fons Comú de la Conferència Episcopal Espanyola i altres aportacions són totalment necessaris. I en el fons, tot depèn també de nosaltres, els fidels que estimem l'Església i li donem el nostre suport, que jo us agraeixo molt. «**Gràcies per tant!**», diu el lema. Perquè és entre tots que fem tant, per tal que l'Església pugui realitzar la seva missió d'anunciar l'Evangelí, de comunicar la gràcia de Déu, d'oferir la misericòrdia i el consol del Pare celestial, de servir la societat en tants camps i d'exercir la caritat envers els qui més ho necessiten.

«**Gràcies per tant!**», ens diuen els responsables de les delegacions diocesanes d'Economia. I ens recorden que cal que tots siguem agraïts a les aportacions generoses dels germans. La «construcció de l'Església» es va fent a la catequesi, la pastoral juvenil, la pastoral envers les famílies, les colònies i altres activitats d'esplai,

els seminaris i la formació dels laics, l'atenció als malalts, l'ajut de Càritas envers els pobres, les missions i l'ajuda al tercer món, el manteniment del necessari personal contractat per a les accions pastorals, l'acció tan àmplia dels religiosos i religioses, els mitjans de comunicació social, els temples i altres dependències d'acció pastoral... Amb el vostre ajut podem anar-ho fent i ampliant, segons les necessitats que tenim o que van apareixent, i que són grans. Ajudar és la manera que tenim de fer-nos-en corresponsables, i ho ajudarem si ens ho estímem. Gràcies per fer-ho possible!

Amb el 0,7% del que aportem per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF) destinat a l'Església del que es recull a través de les declaracions de la renda (marcant la casella), i que és compatible amb la destinació a d'altres fins socials, anem fent camí cap a l'autofinançament, amb un esforç de major transparència informativa dels nostres comptes. No es dona una aportació directa de l'Estat, i tampoc no és un diner públic, sinó que lliurement l'assignen o no els ciutadans, a una confessió religiosa o a una finalitat social, o a les dues a la vegada. No cal que siguin membres d'aquella confessió; simplement molts en són simpatitzants o veuen bé el que fa i com actua.

Gràcies per les aportacions de tots, ja que és evident que l'Església viu fonamentalment del que els fidels aporten amb llibertat i responsabilitat. Siguem-ne conscients, i agraïm aquesta Diada de la Germanor diocesana.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Formació per a mestres de l'Alt Urgell al Museu Diocesà

El Museu Diocesà d'Urgell ha participat en l'organització d'una formació per a mestres i professors de Primària, Secundària i Batxillerat, que ha comptat amb diverses visites pedagògiques. La formació es va cloure la segona setmana d'octubre amb la visita a les instal·lacions del Museu Diocesà i el Conjunt Catedralici, per tal de donar-los-hi a conèixer les recents restauracions i que s'hi ha dut a terme a la Capella de la Pietat i al Claustre, i també els espais amagats de la Catedral.

La formació s'ha organitzat juntament amb el Servei Educatiu Alt Urgell amb la col·laboració de l'Arxiu Comarcal Alt Urgell, el Consell Comarcal de l'Alt Urgell i l'Espai Ermengol-Museu de la Ciutat.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La societat del rendiment

Es una insensatesa analitzar el transhumanisme fora del seu context cultural, econòmic i social, com si es tractés d'un objecte intel·lectual pur, aliè a la circumstància en la qual ha nascut.

Els ismes no són mai una casualitat de la història. Hi ha un conjunt de factors socials, econòmics, culturals i religiosos que els fan emergir i surar. En llenguatge marxista, es podria dir que la superestructura neix, en darrer terme, d'una infraestructura que la fa possible. Les ideologies no són una casualitat de la història, ni fruit de l'atzar. El neoludis-

me, per exemple, neix com a reacció a la revolució industrial i a les conseqüències que va tenir per a molts obrers. El marxisme neix com a reacció al liberalisme del segle XIX i a la lluita entre els burgesos i els proletaris. El transhumanisme no és una excepció. Emergeix en el si d'una societat opulent i neoliberal, hiperaccelerada i complexa, especialment preocupada pel creixement econòmic i desencantada de les darreres utopies socials i polítiques.

El filòsof coreà Byung-Chul Han (1959), una de les veus filosòfiques més innovadores que han sorgit a Alemanya en

la darrera dècada, ha fet una diagnosi molt acurada de la circumstància que ens ha tocat viure. Segons ell, vivim en el que anomena la «societat del cansament» (*die Müdigkeitsgesellschaft*) (2010), un entorn que esgota les persones com a conseqüència de la hiperacceleració de la vida quotidiana i de la cultura del rendiment en la qual estem immersos.

La fatiga és el resultat de l'obsessió pel rendiment. La recerca del rendiment és, a la vegada, la conseqüència d'un sistema neoliberal d'abast planetari que té com a principal lema assolir la

màxima productivitat amb el mínim cost possible.

El ciutadà s'explota a si mateix per assolir el màxim resultat, per obtenir el màxim rendiment del seu talent amb el mínim temps possible. Si aconseguix resultats, té èxit i notorietat social. En cas contrari, advé la frustració. Per assolir aquests cobejats béns, és capaç de sotmetre's a si mateix i als seus subordinats a un ritme de treball hipertrofiat que té, com a conseqüència, la fatiga.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Gracias por la «germanor/hermandad» de todos

En este domingo celebramos el «Día de la Iglesia diocesana», o «Día de Germanor (Hermandad)», bella expresión para indicar que entre todos sostenemos las necesidades de toda la comunidad eclesial. Debemos tomar mayor conciencia de que es necesario dar un apoyo justo y suficiente a las actividades pastorales que la Iglesia desarrolla, y eso reclama oración, claro está, información e interés, ciertamente, pero también aportación de lo que podamos hacer personalmente por la comunidad, y también una parte económica, sosteniendo lo que se va realizando como Diócesis. Los rendimientos de los bienes propios de la Iglesia, la aportación de las parroquias, el porcentaje del IRPF que viene de la declaración de la renta a través del Fondo Común de la Conferencia Episcopal Española y otras aportaciones son totalmente necesarios. Y en el fondo, todo depende también de nosotros, los fieles que amamos a la Iglesia y le damos nuestro apoyo, que yo os agradezco mucho. «¡Gracias por tanto!», dice el lema. Porque es entre todos que hacemos tanto, para que la Iglesia pueda realizar su misión de anunciar el Evangelio, de comunicar la gracia de Dios, de ofrecer la misericordia y el consuelo del Padre celestial, de servir a la sociedad en tantos campos y ejercer la caridad hacia quienes más lo necesitan.

«¡Gracias por tanto!», nos dicen los responsables de las delegaciones diocesanas de Economía. Y nos recuerdan que es necesario que todos seamos agradecidos por las aportaciones generosas de los hermanos. La «construcción de la Iglesia» se va haciendo en la catequesis, la pastoral juvenil, la pastoral hacia las familias, las colonias y otras actividades del tiempo libre y culturales, los seminarios y la formación de los laicos, la atención a los enfermos, la ayuda de Cáritas para con los pobres, las misiones y la ayuda al tercer mundo, el mantenimiento del necesario personal contratado para las acciones pastorales, la acción tan amplia de los religiosos y religiosas, los medios de comunicación social, los templos y otras dependencias de acción pastoral... Con su ayuda podemos ir haciéndolo y ampliando, según las necesidades que tenemos o que van apareciendo, y que son grandes. Ayudar es la forma que tenemos de hacernos corresponsables, y ayudaremos si amamos a la Iglesia. ¡Gracias por hacerlo posible!

Con el 0,7% de lo que aportamos por el Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas (IRPF), destinado a la Iglesia, de lo que se recoge a través de las declaraciones de la renta (marcando la casilla), y que es compatible con el destino a otros fines sociales, vamos haciendo camino hacia la autofinanciación, con un esfuerzo de mayor transparencia informativa de nuestras cuentas. No se da una aportación directa del Estado, y tampoco es un dinero público, sino que libremente lo asignan o no los ciudadanos a una confesión religiosa o a una finalidad social, o a ambas a la vez. No hace falta que sean miembros de aquella confesión; simplemente muchos son simpatizantes o ven bien lo que hace y cómo actúa la Iglesia.

Gracias por las aportaciones de todos, puesto que es evidente que la Iglesia vive fundamentalmente de lo que los fieles aportan con libertad y responsabilidad. Seamos conscientes de ello, y agradezcamos esta Jornada de la Germanor/ Hermandad diocesana.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

25 anys de la Confraria de la Mare de Déu de Fàtima a La Massana

La nit del 13 d'octubre, aniversari de la darrera aparició als pastorets de la Verge Immaculada a Cova da Iria de Fàtima (Portugal), va tenir lloc una joiosa celebració del 15è aniversari de la constitució de la Confraria de la Mare de Déu de Fàtima a Andorra i, concretament, a la Parròquia de Sant Iscle i Santa Victòria de La Massana (Principat d'Andorra). Amb una processó, que va presidir el Rector Mn. Lluís Eduard Salinas, es va resar el Rosari per fora de l'església parroquial. L'Arquebisbe Joan-Enric Vives va presidir la solemne Eucaristia en llengua portuguesa i catalana. Hi van assistir el Cònsol Honorari de Portugal i el President i la Junta de la Confraria, amb Mn. Joan Fenosa i molts fidels que vetllaren la Mare de Déu en aquella nit tan especial. L'Arquebisbe va insistir en el missatge que Maria donà als pastorets Lucía, Jacinta i Francisco: de penitència, amor pels pecadors i de resolució pacífica dels conflictes entre les nacions. La Verge Maria «vinguda del Cel» —com es revelà als tres infants— ens porta a Crist, ens ajuda a seguir el camí de la fe i a tenir esperança. Hem de lloar el Senyor i agrair a la seva Mare que ens l'hagués donat amb

el seu sí generós. I convidà a pregar per la Pau, especialment en aquests moments de guerra a Europa, i a d'altres parts del món, i en aquests temps calamitosos de pobresa i penúria per a moltes famílies.

Al final de la missa es va oferir un gran agraïment i una placa commemorativa al Sr. Manuel Óscar Pinto Teixeira da Costa, l'ànima de tots els actes que s'han celebrat en els 25 anys d'existència de la Confraria de la Verge de Fàtima a Andorra, i ha divulgat amb persistència i amor la devoció a la Mare de Déu.

Confirmacions a Sort

L'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 5 joves de la Parròquia de Sant Feliu de Sort, el diumenge 9 d'octubre. Estava acompanyat pel Rector i Arxiprest Mn. Joan Pau Esteban. Va predicar a partir de la Paraula proclamada aquell diumenge XXVIII durant l'any, «Jesucrist ha ressuscitat d'entre els morts», està viu i vol que visquem per Ell.

Aquest és el nucli principal de la Bona Nova que predica l'Església i que els nous confirmands estan urgits a predicar i a testimoniar, com afirma Sant Pau a Timoteu. Tot el viure de l'Església és per anunciar aquesta notícia. I amb acció de gràcies per haver-la rebu-

da i per haver-hi cregut. En el dia de la Confirmació Déu els dona l'Esperit Sant perquè siguin sempre testimonis valents de la seva fe, a pesar que els nostres temps no ens estalvien persecucions ni sofriments. Però Ell serà sempre amb nosaltres, i donarà eficàcia a la nostra veu i als nostres actes. Enmig de dubtes, perquè la fe no exclou el dubte, però hem de donar testimoni de la veritat i de l'amor. I es referí a molts llocs on els cristians viuen la fe sota persecució, i que cal imitar el seu coratge i la seva entrega. Els exhortà a pregar matí i nit amb agraïment al Senyor.

Al final de la missa els regalaren un Nou Testament i una estampa commemorativa.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Hem de regenerar l'economia de manera que sigui més justa, sostenible, solidària i respectuosa amb la Terra, la nostra casa comuna. Amb la mirada fixa en Jesús, podem caminar junts cap a un futur millor» (24 de maig).

@Pontifex_es: «Els ancians plens de sapiència i bon humor fan molt bé als joves. Els salven d'un coneixement del món trist i sense saviesa sobre la vida» (25 de maig).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè les institucions educatives, en particular les escoles i les universitats, siguin comunitats vives, actives, acollidores, responsables; creïn un clima fructífer de cooperació, intercanvi i diàleg; i valorin a tots i a cadascun» (26 de maig).

@Pontifex_es: «En Crist, veritable Déu i veritable home, la nostra humanitat ha estat portada al costat de Déu; Ell ens va obrir el camí i ens atreu cap a si conduint-nos a Déu. Si li confiem la nostra vida, estem segurs de trobar-nos en mans del nostre Salvador» (26 de maig).

Trobada a Madrid dels responsables de les oficines per a la protecció dels menors

Es dies 14 i 15 d'octubre va tenir lloc a Madrid, al Saló Sant Isidor de l'edifici Sedes Sapientiae de la CEE, la 2a Trobada dels responsables de les oficines per a la protecció de menors i prevenció d'abusos creades en les diòcesis, les congregacions religioses i altres institucions eclesials. D'Urgell hi va participar Mn. David Codina.

Després de la darrera reunió del mes de març, en aquesta ocasió, es va treballar sobre la Llei del Menor, el protocol marc de prevenció i actuació en cas d'abusos, i sobre l'abús de menors en entorns de marginalitat.

La jornada va començar amb l'aprofundiment en una taula rodona on es van presentar diversos aspectes jurídics de la Llei del Menor que han de ser tinguts en compte en el treball de les oficines. Jesús Rodríguez, del servei de coordinació i assessorament de la CEE, al costat d'altres experts juristes en la matèria, van donar resposta a les preguntes dels assistents sobre aquesta llei.

Després van continuar les sessions de treball presentant un protocol marc de prevenció i actuació en cas d'abusos. Aquest tema va ser tractat a través d'una sessió pràctica sobre «actuació davant diversos contextos» dirigida per M.ª José Díez Alonso, membre del servei de coordinació i assessorament per a les oficines diocesanes.

La matinal va acabar amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel Secretari General de la CEE, Mons. Luis Argüello.

A la tarda va tenir lloc les sessions sobre l'abús de menors en entorns de marginalitat. Els participants de l'encontre es van distribuir en grups per treballar 4 temes: víctimes i acompanyament; victimaris; reparació; i divulgació social.

En la darrera sessió de treball, presentada per la CONFER, es va plantejar el tema de l'abús de menors en entorns de marginalitat. El dissabte dia 15 es va tractar la temàtica de l'aspecte comunicatiu davant els abusos en l'Església.

Es crea una web per mostrar la tasca de l'Església en la protecció de menors i prevenció d'abusos

Paradarulz.com és una nova pàgina web enfocada al treball de l'Església a Espanya per a la protecció de menors i prevenció d'abusos. L'objectiu d'aquest lloc web és donar llum sobre el que s'està fent i facilitar el contacte amb les oficines que s'han creat a les diòcesis, les congregacions religioses i altres institucions eclesials. Es va presentar el dilluns 17 d'octubre. Paradarulz.com reflecteix

el compromís de l'Església en la protecció de menors i la prevenció d'abusos. En les seves diferents seccions inclou els passos donats des de l'aprovació, l'any 2010, dels protocols d'actuació; ofereix totes les adreces on es pot denunciar o rebre informació davant dels casos d'abusos a l'Església a Espanya; dona resposta als interrogants que es plantegen sobre aquest assumpte; recopila les

normes en vigor; a més de presentar l'actualitat amb notícies i vídeos.

La presentació va tenir lloc en la trobada amb responsables de comunicació de les oficines de protecció de menors de prevenció d'abusos de dissabte 15 d'octubre a Madrid. La trobada ha servit per a dialogar i posar en comú aspectes que afecten la comunicació de l'Església sobre aquest tema concret.

GERMANOR 2022

Gràcies x tant

La comunitat cristiana és una xarxa que, a través de la pregària, del regal del temps propi, de les qualitats per l'acompanyament, i de les aportacions econòmiques, permet que les persones i les famílies se sentin acollides i suportades en els moments delicats. Avui, us volem explicar que la generositat de les nostres comunitats parroquials; que la tasca dels mestres, professors, catequistes, sacerdots, voluntaris; que l'arranjament i manteniment del patrimoni; que l'activitat caritativa i assistencial amb els avis, en els centres per mitigar la pobresa, en els hospitals, a través de Càritas, Mans Unides... que tota aquesta tasca ha estat el reflex de la nostra capacitat de lliurament als altres, de manera individual i col·lectiva. I us ho volem agrair de tot cor.

Durant l'any 2021 hem disposat i invertit tots els ingressos que hem tingut a través de les aportacions voluntàries dels fidels, de l'assignació tributària, pel patrimoni i d'altres de corrents i extraordinaris. D'aquesta manera, dels 5.902.406 euros invertits més d'un 40% han anat a parar a les despeses de conservació d'edificis i patrimoni; quasi un 17% s'han dedicat a accions pastorals i assistencials, un 13% a les retribucions del clergat i un 15% al personal laic.

Se sostenen 14 centres per a mitigar la pobresa, i hi hem atès 4.797 persones; 2 centres per a promoure el treball, 1 centre de menors i joves i per a la tutela de la infància, 3 hospitals, i 6 cases per a gent gran, malalts crònics i persones amb discapacitat on s'han atès 600 persones. Hem atès un total de 5.689 persones en 26 centres. La nostra activitat caritativa i assistencial és conseqüent i atenta amb les necessitats de la gent del nostre territori.

A més, s'han dut a terme 468 baptismes, 309 confirmacions, 566 primeres comunions, i 108 matrimonis. 75 preveres, 103 religiosos i religioses, 237 catequistes, 6 seminaristes, 3 diaques permanents fan feina en 364 parròquies i 2 monestirs. S'han celebrat 246 aplecs i festes religioses d'interès social i turístic.

4.280 alumnes han estudiat en els 10 centres catòlics concertats, amb el suport de 79 mestres i professors. 10 missioners i missioneres del nostre territori anuncien l'Evangeli i treballen en racons allunyats i a vegades oblidats del món.

Som una xarxa que acompanya, acull, dona el seu temps, prega i ajuda econòmicament a qui ho necessita. Mantinguem-la forta i seguim aportant els nostres dons i les nostres ofrenes!

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Tt 1,1-9 / Sl 23 / Lc 17,1-6]. Lleida: □ Beat Francesc de Jesús Maria Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.

8. ■ Dimarts [Tt 2,1-8.11-14 / Sl 36 / Lc 17,7-10]. Santa Isabel de la Santíssima Trinitat, vg.; sants Sever,

Severità, Carpòfor i Victorià, coneguts per màrtirs coronats; sant Deodat I, papa (615-618).

9. □ Dimecres [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3,9b-11.16-17) / Sl 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basílica del Laterà. Festa del Sant Crist de Balaguer.

10. □ Dijous [Flm 7-20 / Sl 145 / Lc 17,20-25]. Sant Lleó el Gran, papa

(tosca, 440-461) i dr. de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

11. □ Divendres [2Jo 4-9 / Sl 118 / Lc 17,26-37]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dissabte [3Jo 5-8 / Sl 111 / Lc 18,1-8]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i mr. (1623) per la uni-

tat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a La Rioja.

13. ■ Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ml 3,19-20a / Sl 97 / 2Te 3,7-12 / Lc 21,5-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI); sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867).

Diumenge XXXII de durant l'any (C)

COMENTARI

«El Rei del món ens ressuscitarà a una vida eterna»

A tots ens preocupa el tema de la resurrecció: què hi ha després d'aquesta vida? Hi ha una expressió que sentim sovint referida als qui han mort: ...«allà on siguis». Crec que expressa un desig de supervivència però també una ignorància del que passa després de la mort. A l'evangeli, Jesús s'encara amb el saduceu. Aquests, que *no creien en la resurrecció* li volen fer veure l'absurd de la resurrecció amb un cas (possible) d'una dona casada amb set germans d'acord amb el que prescriu el Deuteronomi que el germà d'un difunt s'ha de casar amb la viuda del seu germà. La pregunta irònica dels saduceus: *Aquesta dona en la resurrecció ¿de quin dels set serà l'esposa?* Com volent dir: veus com és absurda la resurrecció. La resposta de Jesús és clara: per una banda, les relacions en l'altra vida són molt diferents de les d'aquí a la terra. *En la resurrecció dels morts no es casaran... són iguals que àngels i són fills de Déu.* Però en segon lloc afirma clarament que hi ha resurrecció: *Déu no és Déu de morts, sinó de vius perquè, per a ell, tots viuen.* Déu mateix a Moisès s'hi va revelar *com el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob*, que són vius en Déu. És extraordinària la primera lectura on set germans estan disposats a morir per tal de no pecar contra la Llei. I afirmen la fe en la resurrecció: *El Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna*, diu el segon dels germans. I el quart afirma també clarament: *És bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.* Certesa de vida per als fidels a Déu. També sant Pau exhorta els cristians a *ser constants en tota mena d'obres bones perquè Jesucrist i el nostre Pare ens ha concedit un consol etern.* El consol no seria etern si no hi hagués una altra vida. Hi ha resurrecció encara que no sapiguem exactament com és la vida dels ressuscitats; és una realitat totalment diferent. Però és el Regne de la vida plena, de l'amor, de la felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del segon llibre dels Macabeus (2Ma 7,1-2.9-14)

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots, digué: «Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares.» El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.» Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt.» El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren corpesos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures. Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

▶ Salm responsorial (16)

R. *Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.*

Escolteu-me, Senyor, demano justícia, / escolteu el meu clam; / oïu atentament la meua defensa, / surt de llavis que no enganyen. R.

Els meus passos no abandonen els camins prescrits, / avancen segurs per les vostres rutes. / Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu; / us invoco, Senyor, escolteu el que us demano. R.

Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales. / Jo vinc a veure-us demanant justícia. / Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 2,16-3,5)

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina. Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho feu Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 20,27-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar. Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè, per a ell tots viuen.»

▶ Lectura del segundo libro de los Macabeos (2Mac 7,1-2.9-14)

En aquellos días, sucedió que arrestaron a siete hermanos con su madre. El rey los hizo azotar con látigos y nervios para forzarlos a comer carne de cerdo, prohibida por la ley. Uno de ellos habló en nombre de los demás: «¿Qué pretendes sacar de nosotros? Estamos dispuestos a morir antes que quebrantar la ley de nuestros padres». El segundo, estando a punto de morir, dijo: «Tú, malvado, nos arrancas la vida presente; pero, cuando hayamos muerto por su ley, el Rey del universo nos resucitará para una vida eterna». Después se burlaron del tercero. Cuando le pidieron que sacara la lengua, lo hizo enseguida y presentó las manos con gran valor. Y habló dignamente: «Del Cielo las recibí y por sus leyes las desprecio; espero recobrarlas del mismo Dios». El rey y su corte se asombraron del valor con que el joven despreciaba los tormentos. Cuando murió este, torturaron de modo semejante al cuarto. Y, cuando estaba a punto de morir, dijo: «Vale la pena morir a manos de los hombres, cuando se tiene la esperanza de que Dios mismo nos resucitará. Tú, en cambio, no resucitarás para la vida.»

▶ Salmo responsorial (16)

R. *Al despertar me saciaré de tu semblante, Señor.* Señor, escucha mi apelación, / atiende a mis clamores, / presta oído a mi súplica, / que en mis labios no hay engaño. R.

Mis pies estuvieron firmes en tus caminos, / y no vacilaron mis pasos. / Yo te invoco porque tú me respondes, Dios mío; / inclina el oído y escucha mis palabras. R.

Guárdame como a las niñas de tus ojos, / a la sombra de tus alas escóndeme. / Yo con mi apelación vengo a tu presencia, / y al despertar me saciaré de tu semblante. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 2,16-3,5)

Hermanos: Que el mismo Señor nuestro, Jesucristo, y Dios, nuestro Padre, que nos ha amado y nos ha regalado un consuelo eterno y una esperanza dichosa, consuele vuestros corazones y os dé fuerza para toda clase de palabras y obras buenas. Por lo demás, hermanos, orad por nosotros, para que la palabra del Señor siga avanzando y sea glorificada, como lo fue entre vosotros, y para que nos veamos libres de la gente perversa y malvada, porque la fe no es de todos. El Señor, que es fiel, os dará fuerzas y os libraré del Maligno. En cuanto a vosotros, estamos seguros en el Señor de que ya cumplís y seguiréis cumpliendo todo lo que os hemos mandado. Que el Señor dirija vuestros corazones hacia el amor de Dios y la paciencia en Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 20,27-38) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, se acercaron algunos saduceos, los que dicen que no hay resurrección. Jesús les dijo: «En este mundo los hombres se casan y las mujeres toman esposo, pero los que sean juzgados dignos de tomar parte en el mundo futuro y en la resurrección de entre los muertos no se casarán ni ellas serán dadas en matrimonio. Pues ya no pueden morir, ya que son como ángeles; y son hijos de Dios, porque son hijos de la resurrección. Y que los muertos resucitan, lo indicó el mismo Moisès en el episodio de la zarza, cuando llama al Señor: «Dios de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob». No es Dios de muertos, sino de vivos: porque para él todos están vivos.»